

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε

17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ 50

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Αριθ. Πρωτ. 1304

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῷ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος Κύριε Χρυσόστομε. Τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι ἠδέως προσαγορεύομεν.

Ἄσμενοι ἐκομισάμεθα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2083 καὶ ἀπὸ κβ' μηνὸς Ὀκτωβρίου (ν. ἡ.) ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς Μακαριότητος καὶ τὴν ἐσωκλειστον ἐπιταγὴν ἐπὶ ποσοῦ 643 9]9 λιρῶν Ἀγγλίας προσερχομένων ἐξ ἐράνων διενεργηθέντων ὑπὸ τῆς Ἀγιοτάτης ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας μεταξὺ τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ διατεθεῖναι ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων Παναγίων Προσκυνημάτων, τῆς Ἱερωτάτης ταύτης ἐθνικῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ παρακαταθήκης.

Θεομὲν εὐχαριστίας ἐρμηνεύομεν τῇ Ὑμετέρᾳ περισπούδαστῳ Μακαριότητι καὶ τῇ Ἀγιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος σπενσάση ὑπομνήσαι τῷ εὐσεβεῖ Ἑλληνικῷ λαῷ τὸ ἱερόν πρὸς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καθήκον, ὅπερ οὗτος κατ' ὀφειλὴν, ἀναλόγως τῶν οικονομικῶν αὐτοῦ πόρων, ἐπετέλεσε καί, ὡς ἐλπίζομεν, μέλλει συνεχίσει, ὅπως καταστῆ δυνατὴ διὰ τῆς εὐλαβοῦς αὐτοῦ προσφορᾶς ἢ ἐπανόρθωσις τῶν γενομένων ζημιῶν καὶ οὕτω ἔτι πλεότερον ἐνισχυθῶσι τὰ ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἐθνικὰ δίκαια, ἀποδειχθῆ δὲ πρὸ τῶν ὀμμάτων πάντων καὶ ἔργοις, ὅτι ἡ ἱερὰ αὕτη παρακαταθήκη ἀνήκει εἰς τὸ ἡμέτερον Ἔθνος, ὅπερ καὶ ἐκάστοτε τὴν προσήκουσαν περὶ αὐτῆς λαμβάνει πρόνοιαν.

Ἀδελφικῶς δὲ καὶ αὖθις Αὐτῇ παρὰ Κυρίου αἰτούμενοι τὰ ἔτη ὡς πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ σωτήρια, διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ α' Δεκεμβρίου 1927
Τῆς Ὑμετέρας περισπούδαστου Ἡμῖν Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὄλος πρόθυμος
† Ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Αριθ. { Πρωτ. 2385
Διεκτ. 3954 Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1927

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν

Ἀείποτε ἢ καθ' ἡμᾶς Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Θεοσώστου ἡμῶν Κράτους μέχρι τοῦ νῦν, ἐκ τῶν κυριωτάτων καὶ πρωτίστων μελημάτων αὐτῆς ἔσχεν, ὅπως οὐ μόνον διατηρῆ ἀθίκτους, ἀλλὰ καὶ προάγῃ καὶ συσφίγγῃ ἰσχυροτέρους ὁσημέραι τοὺς δεσμοὺς ἐκείνους, οἵτινες δεόν νὰ συνέχωσιν ἀρμονικῶς Ἐκκλησίαν καὶ Πολιτείαν ἐπ' ἀγαθῷ ἀμφοτέρων.

Ἦδη παρέρχεται ἀμφοτέραις καὶ ἐκ Θεῆς Προνοίας πάντως ἢ εὐκαιρία καὶ δὴ ἐν ταῖς κρίσεσι ταύταις περιστάσεσιν, ἃς διανύομεν, ὅπως σφρηλατηθῶσιν ἀκαμπτοὶ ἐς αἰεὶ οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι δεσμοί. Ἐν τῷ ἄρτι δηλαδὴ ψηφισθέντι Συνταγματικῷ Χάρτι τῆς Χώρας ἐγένετο δεκτὸς ὁ θεσμὸς τῆς ἰδρύσεως σώματος Γερουσίας, ἐν ἣ ἡ πλὴν τῶν αἰρετῶν μελῶν αὐτῆς θὰ παρακαθίσωσι καὶ μέλη λαμβανόμενα ἀπὸ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν ὀργανώσεων ἢ καὶ ἐπαγγελματιῶν. Ἐλέχθη μάλιστα καὶ ἐτονίσθη ὅτι ἰδιαιτέρα πρὸς τοῦτο πρόνοια θὰ ληφθῆ ἵνα ἰδίᾳ ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐπαρκῶς, ἀδιαφόρως τοῖ ἀριθμοῦ αὐτῶν, αἱ ὀργανώσεις ἐκεῖναι, αἵτινες λόγῳ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεως μείζονα συμβολὴν καὶ ἐπιβολὴν θὰ εἶχον.

Μεταξὺ τούτων προέχουσιν βεβαίως θέσιν ἔχει ὁ ὀρθόδοξος παρ' ἡμῖν κλήρος, ὅστις ἐκτὸς τῶν ἄλλων αὐτοῦ πρὸς προαγωγὴν τοῦ καλῶς ἐννοουμένου κοινωνικοῦ συμφέροντος συμφυῶν αὐτῷ ἰδιαιτήτων καὶ πλεονεκτημάτων εἶναι καὶ κατ' ἀριθμὸν τοιοῦτος, ὡς ὑπερβαίνων τὰς δέκα χιλιάδας ἀτόμων ἐν τῷ Κράτει, ὥστε δικαίως νὰ δύναται νὰ ἀξιῶσῃ νὰ

ἀντιπροσωπεύεται καὶ οὗτος ἐν τῷ σώματι τῆς Γερουσίας δι' ἀναλόγων πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν αὐτοῦ δύναμιν μελῶν.

Περὶ τὸν νὰ λεχθῆ ἔνταῦθα οὐδέποτε ἐφιλοδόησεν ὁ καθ' ἡμᾶς κληρὸς οὔτε πολιτικὰ ἀξιώματα νὰ ἀναδέχεται, οὔτε κἂν νὰ ἐποφθαλμιῇ τὴν διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ ἀνάδειξιν κληρικῶν εἰς αἰρετὰ ἀξιώματα, εἰ καὶ κατὰ τὰ πρῶτα βήματα τοῦ μόλις πρὸ ἑκατὸν ἑτῶν ἐλευθερωθέντος Κράτους ἡμῶν διαπραεῖς ἀντιπρόσωποι τοῦ κλήρου, ὡς ὁ Βρεσθένης Θεοδώρητος, ὁ Ἀνδρούσης Ἰωσήφ καὶ ἄλλοι μεγίστην ἀπέδειξαν πολιτικὴν σύνεσιν τὰ μάλιστα συμβαλόντες εἰς τὴν δυσχερεσίαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διευθέτησιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τοῦ ἀρισταγοῦς Κράτους. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὡσαύτως ὅτι καὶ ἐν ἄλλαις ὁμοδόξοις καὶ ἑτεροδόξοις χώραις, ὡς ἐν Αὐστρίᾳ, Ρωμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ, καὶ ἄλλαχοῦ, τὸ σύνολον τῶν Ἀρχιερέων πάσης θρησκευτικῆς ἀποχρώσεως ἀποτελοῦσιν αὐτοδικαίως μέλη τῶν σωμάτων Γερουσίας τῶν χωρῶν ἐκείνων.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία δὲν ἐμπνέεται ἰπὸ τοιούτων ὑπερβολικῶν ἀξιώσεων, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ ἐνδείκνυται κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν, κατὰ τὸ στοιχειῶδες δὲ δίκαιον καὶ μηδαμόθεν δυνάμενον τοῦτο νὰ ἀμφισβητηθῆ, εἶναι ὅπως ἐν τῷ συμφέροντι αὐτοῦ τούτου τοῦ Κράτους μὴ παραγνωρισθῆ καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἵνα ἀντιπροσωπεύεται δεόντως ἐν τῷ ἀνωτέρῳ τούτῳ νομοθετικῷ Σώματι. Κατὰ ταῦτα ἢ καθ' ἡμᾶς Δ. Ἱερὰ Σύνοδος ὡς ἐκπρόσωπος καὶ διερμηνεύουσα τὸ φρόνημα τῆς Ἱεραρχίας, λαβούσης πρὸς τοῦτο πρὸ πολλοῦ εἰδικὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ τὸ φρόνημα σύμπαντος τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, λαμβάνει τὴν τιμὴν, Κύριε Πρόεδρε, νὰ παρακαλέσῃ ὑμᾶς ἐν τῇ ἰδιότητι ὑμῶν ὡς ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ εἰσηγηθῆτε εἰς τε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὴν δικαίαν τῆς Ἐκκλησίας ἀξίωσιν ὅπως θεσμοθετηθῆ ἵνα ἀντιπροσωπεύεται αὕτη ἐν τῇ Γερουσίᾳ διὰ τριῶν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐνεργεῖα Μητροπολιτῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὀριζομένων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης περιόδου τῆς Γερουσίας ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῆς συνεχομένων ἐπὶ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐκτὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν δικαιομένου αὐτοδικαίως νὰ παρακάθηται ὡς μέλος ἐν τῇ Γερουσίᾳ.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἡ δικαία αὕτη ἀξίωσις τῆς Ἐκκλησίας εὐμενῶς γενήσεται ἀποδεκτὴ καὶ ἐπιδαμι-

λεύοντες ἐφ' Ὑμᾶς καὶ ἐπὶ νὰ ἔργα Ὑμῶν τὰς εὐχὰς αὐτῆς διατελοῦμεν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ~~Χρυσόστομος~~ Πρόεδρος

† Ὁ Σόφου καὶ Τήνου, Ἄνδρου Ἀθανάσιος

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος Γερμανὸς

† Ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς

† Ὁ Θήρας Ἀγαθάγγελος

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐβοτίας Ἀμβροσίος

Ὁ Ἀ. Γραμματεὺς

Ἄρχιμ. Γερμανὸς Ρουμπάνης

ΕΠΙ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΕΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας πρὸς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ.

Δικαίως σήμερον ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ χαίρει καὶ εὐφραίνεται ἡ Ἐκκλησία Αὐτοῦ καὶ προσκαλεῖ τὰ τέκνα τῆς ἵνα αἰσθανθῶσι τὴν χαρὰν καὶ εὐφροσύνην ταύτην, διότι νέα ἐποχὴ τιμῆς καὶ δόξης ἤρχισεν ἀπὸ τῆς σημερινῆς ἡμέρας δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Ὁ Θεὸς σήμερον ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ καὶ ἐγεννήθη ἐκ τῆς ἀγνῆς Παρθένου Μαρίας ταπεινὸς ἐν σπηλαίῳ, διότι οὐχὶ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἐθεώρησεν ὡς φέρουσαν ἐντροπὴν καὶ περιφρόνησιν.

Γεννᾶται σήμερον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνυψώσῃ τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ θὰ καταρτίψῃ τοὺς ἀλαζόνας καὶ πονηροὺς. Γεννᾶται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ φανερώσῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς δεῖξῃ τὸν ἀσφαλῆ δρόμον, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ φθάσωμεν εἰς αὐτόν.

Καταβαίνει σήμερον εἰς τὴν γῆν ὁ Θεὸς ἵνα ἀναβιβάσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οὐρανόν.

Καταβαίνει εἰς τὴν γῆν ὁ Θεὸς ἵνα ἀναβιβάσῃ τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς χυδαιότητος τῆς πονηρίας καὶ τοῦ μίσους εἰς τὴν εὐγένειαν τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀγάπης.

Γεννᾶται σήμερον ὁ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν, ὁ ἰατρὸς τῶν ἀσθενούντων, ὁ προστάτης τῶν ἀδυνάτων, ἡ παρηγορία τῶν δυστυχῶν καὶ ἀπηλπισμένων, ὁ παιδαγωγὸς τῆς νεότητος, ἡ βακτηρία τοῦ γήρατος, ἡ γαλήνη τῶν τεταραγμένων, ἡ ἐλπίς καὶ τὸ θάρρος τῶν ἐτοιμοθανάτων, ὁ αἰώνιος, ὁ ἀδιάδοχος, ὁ ἀκατάλυτος βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος θὰ ὑποτάξῃ ὅλον τὸν κόσμον οὐχὶ διὰ τῆς βίας, διὰ στρατῶν καὶ ὅπλων, ἀλλὰ διὰ τῆς πραγμάτου, διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης.

Σήμερον οἱ ἐν τῷ σκότει βαδίζοντες ἄνθρωποι εὐρομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον θὰ φωτίξῃ αἰώνως τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὸ πρόσκαιρον διάστημα

τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ζωῆς τῶν κατὰ τὸ ἀτελείωτον διάστημα τῆς ἐν οὐρανῷ διαρκοῦς κατοικίας των. Ἴδου σήμερον ἀνέτειλεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, ὁ ὁποῖος ἀκαταπαύστως θὰ φωτίζει τοὺς ταξειδεύοντας ἐκ τοῦ τρικυμιώδους τούτου κόσμου πρὸς τὸν γαλήνιον λιμένα τοῦ οὐρανοῦ!

Γεννᾶται σήμερον Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἰδρῶση βασιλείαν ἀκλόνητον, ἡ ὁποία, ὅσον καὶ ἂν πολεμηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ψεύδους, τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς ἀσεβείας καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἁμαρτίας, δὲν θὰ σαλευθῇ διόλου, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ὁποίου θὰ δοξασθῶσιν οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, ὅσοι μικροὶ καὶ ἀσθενεῖς ἐνταῦθα καὶ ἂν ὑπάρχωσι, καὶ θὰ ταπεινωθῶσιν οἱ τὰ φαῦλα πράξαντες, ὅσοι μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ ὑπὸ τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἂν θεωρῶνται.

Γεννᾶται Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ συντρίψῃ καὶ θὰ καταστήσῃ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅλους τοὺς ἀμετανοήτους ἐχθρούς του, ὁ ὁποῖος πολεμούμενος καὶ διωκόμενος θὰ στερεοποιῆται καὶ θὰ λάμπῃ ἀκόμη περισσότερο. Τοῦτο προεῖπεν ὁ Ἰδιος, τοῦτο ἀπέδειξεν ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἱστορία εἴκοσιν αἰώνων.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη καὶ σκιρτήσατε ἐκ χαρᾶς καὶ ὀλοφύγως δοξάσατε σήμερον τὸν Μέγαν Εὐεργέτην Θεόν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ ἐπεκτείνει σήμερον τὸ φῶς τοῦ μέχρι τῶν περάτων τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος τὴν σκοτεινὴν κοιλάδα τοῦ κόσμου τούτου τῶν δακρύων μεταβάλλει σήμερον εἰς φωτόλουστον παλάτιον ἀπεράντου χαρᾶς, καὶ ψάλατε μετὰ τῶν ἀγγέλων τὸν εὐροστικὸν ὕμνον «Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εὐρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἀκούσατε ταῦτα ὅλοι οἱ μικραίνοντες δι' ἀπιστίας καὶ διὰ διαφόρων ἁμαρτημάτων τὸν σήμερον γεννηθέντα ἀληθινὸν Θεὸν καὶ τοιουτοτρόπως ἐχθροὶ αὐτοῦ καθιστάμενοι ἀπομακρύνθητε ἀπὸ τῶν πονηρῶν σας μεθόδων καὶ πράξεων, ἵνα ἀποφυγῆτε τὸ λυπηρὸν τέλος τῶν ἀμετανοήτων ἐχθρῶν του, ἵνα μὴ λάβητε τὸ τέλος τοῦ Ἡρώδου καὶ τῶν ὁμοίων πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ μετανοίας εὐλαβικοῦς καταστήσητε τὸ τέλος ὑμῶν χριστιανικόν, ἀνώδυνον, εἰρηνικόν, ὁποῖον παρέχει ὁ σήμερον γεννηθεὶς Θεὸς ἐν τῇ ἀπίστω ἀγαθωσύνῃ Του εἰς ὅλους τοὺς μετανοοῦντας ἐχθρούς Του. Ζητεῖ ἀπὸ σᾶς ὁ Κύριος σήμερον δῶρον, οὐχὶ ὑλικόν, ὅπως ἦσαν τὰ δῶρα τῶν μάγων, ἀλλὰ πνευματικόν, τὸ δῶρον τῆς εὐσεβείας, τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸ ὄνομά του καὶ εἰς τὸ θέλημά Του, τὸ δῶρον τῆς ἐμπράκτου μετανοίας.

Ἀκούσατε ταῦτα καὶ ὅσοι ἐθηλάσατε τὸ ἄγνόν καὶ ἄδολον γάλα τῆς ἀγίας καὶ πατροπαραδότου ὀρθοδόξου διδασκαλίας, τὸ ὁποῖον ἐκαθάρισε καὶ ἐξωράισε καὶ ἐτόνωσε τὰς ψυχὰς σας καὶ κατέστησεν αὐτὰς ἱκανὰς νὰ ἀγαπήσωσι καὶ νὰ λαυτρεύσωσιν ἐπαξίως τὸ θεῖον βρόφος τῆς Βηθλεέμ, καὶ φυλάχθητε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀπὸ τοῦ δηλητηρίου τῶν διδασκαλιῶν τῶν ἀπίστων καὶ αἰρετικῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι περιφρονοῦσι καὶ διαστρέφουσι τὴν θρησκείαν, διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἰσχύος οἱ πατέρες των. ἐδοξάσθησαν, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται νὰ ἀνατρέψωσιν ὅσα ἱερὰ καὶ τίμια παρεδόχθησαν καὶ ἐσεβάσθησαν οἱ αἰῶνες, εἰ ὅσοι δουλεύοντες εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν κακίαν εἶναι ἀίκανοι νὰ ἀκαταύσασαι τὴν χριστιανικὴν καὶ νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναβιβάζει σήμερον τοὺς ἐκλεκτοὺς ὁπαδοὺς του ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Θεός· ἔχετε ὑπ' ὄψει ὅτι καταπολεμοῦσι τὴν θρησκείαν, διότι αὕτη εἶναι χαλινὸς ἐν ταῖς παρεκτροπαῖς καὶ ταῖς ἀκαταστασιαῖς, αὐτοὶ δὲ θέλουσι νὰ ἐπιδίδωνται εἰς πᾶσαν κακὴν καὶ παράλογον πρᾶξιν ἐλευθέρας, κοιμίζοντες βιαίως τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, ἀπομακρύνοντες τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐντροπὴν τῶν ἀνθρώπων. Ἴδου διατὶ ἡ πολεμοῦσι φανερώς τὴν θρησκείαν, ἡ δεικνύονται ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τὸν σήμερον φανερωθέντα Θεόν. Προφυλάχθητε ἀπὸ τοῦ δηλητηρίου τούτων, διότι προσφέρουσι αὐτὸ συνήθως ὑπὸ μορφήν μέλιτος, ὑποσχόμενοι ὅτι δῆθεν διὰ τῶν ἐξωφρενικῶν διδασκαλιῶν αὐτῶν θὰ εὐτυχῆσῃ ὁ κόσμος καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνοησίας ἐκστομίζοντες. Τὴν εὐτυχίαν ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον ὁ Χριστὸς καὶ μόνον οἱ τυφλοὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν συνείδησιν δὲν ἐννοοῦσι καὶ δὲν αἰσθάνονται. Πάντες οἱ πράγματι σοφοὶ καὶ σοβαροὶ καὶ τίμοι ἄνθρωποι εἶναι φυσικὸν νὰ εἶναι πιστοὶ μαθηταὶ τοῦ σήμερον Γεννηθέντος. Πάντες οἱ ἡμιαθεῖς ἢ ἀμαθεῖς καὶ ἐπιπόλαιοι καὶ οὐχὶ ἀκέραιοι κατὰ τὴν ζωὴν αὐτῶν εἶναι φυσικὸν νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπ' αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ θέλωσι νὰ ἔρχονται πρὸς τὸ φῶς, τὸν Χριστόν, ἵνα μὴ ἐλεγχθῶσιν αὐτῶν τὰ πονηρὰ ἔργα». Ὡς ἱερός μαγνήτης ὁ Χριστὸς ἔλκει πρὸς ἐαυτὸν ἰσχυρῶς πᾶν ἠθικὸν καὶ ἔντιμον στοιχεῖον. Πᾶν φαῦλον καὶ κακοποιὸν καὶ ἀνισόρροπον στοιχεῖον ζητεῖ ἐπιμόνως νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτοῦ καὶ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν προστάτην τὸ σκότος, διότι κατὰ τὴν παροιμίαν «ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει».

Δι' ἐκεῖνους ὁ γεννηθεὶς Θεὸς εἶναι πᾶσις, δι' ἡμᾶς ὅμως, τὰ πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, εἶναι ἀνάστασις, εὐρήνη, χαρὰ, σοφία, τιμὴ, δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Ναί! Εἴθε νὰ χαρίζῃ τὰ ψυχικά ταῦτα καὶ ἀνετίμητα δῶρα ὁ ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος εἰς ὄλον τὸν κόσμον καὶ εἰς ἅπασαν τὴν τῆς Τριφυλίας θεόσωστον Μητρόπολιν. Γένοιτο!

† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ΑΝΔΡΕΑΣ

ΤΙ ΦΡΟΝΟΥΜΕΝ ΗΜΕΙΣ

Γ.

Πρόκειται, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἐκκλησίας», περὶ τῆς οὕτω χαρακτηρισθείσης «ἐλληνικῆς κρίσεως». Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀπὸ πολλῶν, οὕτως εἰπεῖν, γωνιῶν ἐξερευχθείσας κρίσεις περὶ ὑπάρξεως οὐ μόνον γενικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐλληνικῆς κρίσεως, ἡμεῖς εἶπομεν πρῶτον μὲν, ὅτι κρίσις ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνατροπῆς ἢ ἔστω καὶ τοῦ κλονισμοῦ τῶν διεπουσῶν τὴν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν εἶνε ἀνύπαρκτος· δευτερον δὲ ὅτι τὸ χαρακτηριζόμενον ὡς τοιαύτη «ἐλληνική» κρίσις εἶνε, ἀτλούστατα, σύμπτωμα τῆς γενικῆς ἀνά τὸν κόσμον συνεπείᾳ καθορισθέντων ὑφ' ἡμῶν λόγων ἐπικρατησάσης καὶ ἐπικρατούσης ἔτι—**χυδαιοκρατίας**, τὴν ὁποίαν βλέπομεν ἐκδηλουμένην εἰς πᾶσαν τῆς ζωῆς ἔκφρασιν. Καὶ ἀπομένει νὰ ὁρισθῶσι τὰ μέσα, δι' ὧν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διόρθωσις τῆς ἐκτροπῆς.

Ἐὰν ληφθῇ ἐκ' ὅσων ὅτι ἡ κοινωνία τῆς αὔριον θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ σήμερον παρασκευαζόμενα στελέχη, εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ πᾶσα προσοχὴ τῶν κιστευόντων εἰς τὸ ἀπαρμείωτον κῦρος τῶν αἰωνίων ἀξιών, ἐφ' ὧν ἐδράζεται καὶ δι' ὧν προκόπτει, προάγεται, ἐξευγενίζεται καὶ ἐξυψοῦται ἡ ἀνθρωπότης, δεόν νὰ στραφῇ πρὸς τὴν νεολαίαν. Αὐτὸς εἶνε ὁ στῦλος, ὁ ὁποῖος θὰ ὑποβαστάσῃ τὸ κοινωνικὸν τῆς αὔριον οἰκοδόμημα, καὶ αὐτῆς τὸ φρόνημα καὶ τὸ αἶσθημα θὰ εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ προσδώσουν ἠθικὴν ἀξίαν ἢ ἀπαξίαν εἰς τὴν ζωὴν, ἐξ ἧς θὰ παρασκευασθῇ τὸ κοινωνικὸν τοῦ μέλλοντος φύραμα. Νεολαία ἀνατραφεῖσα μὲ χυδαῖα θεύματα ἢ ἀκούσματα, ἀναπνέουσα πάντοθεν βαναυσίαν, ἐμποτιζομένη διηνεκῶς τὸ πνεῦμα τῆς ἀγνοίας, λαλοῦσα τὴν γλῶσσαν τῆς προλεταριακῆς χονδροειδείας καὶ ἀσμενιζομένη εἰς αἰσθημάτων εὐτελῆ καὶ χαμαιπετῆ, βεβαίως εἰς οὐδὲν εὐγενές, λεπτὸν καὶ ὑψηλὸν εἶνε ἱκανή. Ἄπ' ἐναντίας, νεολαία διαπαιδαγωγημένη εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ, ἀντλοῦσα χυμούς ἀπὸ τῆς ρίζης ἐνὸς εὐγενοῦς παρελθόντος καὶ ἀτεινίζουσι μετὰ πόθου ὡραία ἰδανικά ἔλκοντα αὐτὴν πρὸς ἓν πάντοτε φωτεινότερον καὶ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἑσπερινά	Κυριακὰ Ἐσπερινῶν	Κυριακὰ Ἀποστολῶν	Εὐαγγέλιον	Ψαλμοὶ
ΑἰΚΕΜΒΡΙΟΣ	4	Κυρ. Γ' Λουκᾶ	Ἀγ. Βαρβάρης	Γ'	πλ δ
	13	Κυρ. ΙΑ' Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΘ'	Δ'	α
		(Προλιτόρων)	(Προλιτόρων		
	18	Κυριακ. πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννῆσ.	Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννῆσ.	Ε'	β'
23	ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΗΘΗ	ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΗΘΗ			

τελειότερον μέλλον.—τοιαύτη νεολαία θὰ ἀποτελέσῃ ἓνα ἄριον καὶ ἰσόρροπον λαόν, ἀξίον καὶ τοῦ πλουσίου του παρελθόντος καὶ τοῦ ὑψηλοῦ του προορισμοῦ.

Εἰς τὴν νεολαίαν λοιπὸν πρέπει νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ πάντων ὅσους θλίβει ἡ σύγχρονος «κρίσις» καὶ ὅσοι ποθοῦν μίαν γλυκεῖαν ἀνατολήν. Καλοῦνται οἱ δημιουργοὶ νὰ προσέξουν· εἰς τοῦτο ἔγκειται καὶ τὸ ἐλληνικὸν πρόβλημα. Ὁ ρωσικὸς κομμουνισμὸς καὶ καίριως ἐψυχολόγησε καὶ ἄνευ ἀναβολῆς κατήρτισε καὶ ἐφήρμωσε τὸ πρόγραμμα τῆς δημιουργίας του· ὅλην του τὴν προσοχὴν ἔστρεψε πρὸς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν διὰ νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἀνδρικήν αἴθριον τῆς ἀρεσκείας του. Καὶ εἶνε γνωστὸν τί ἔπραξε καὶ τί κάμνει διὰ τὴν νεολαίαν, καὶ ὁποῖα ἀποτελέσματα ἔχει. Καὶ οἱ ἀπὸ κλήσεως καὶ θέσεως δημιουργοὶ μᾶς ἐλληνικῆς αἴθριον ὄχι μόνον ἀνασταλτικῆς τῆς σημερινῆς κρίσεως—αὐτὸ θὰ ἦτο μία ἀρνητικὴ ἀπλῶς δράσις—ἀλλὰ θετικῶς καινοποιοῦ, ὀφείλουν νὰ καταρτίσουν τὸ πρόγραμμά των, νὰ συστηματοποιήσουν τὴν ἐργασίαν των καί, πρὸ παντός, νὰ συντονίσουν τὰς προσπάθειάς των.

Ποῖοι δὲ εἶνε οἱ δημιουργοὶ; Ἀλλὰ ποῖοι εἶνε οἱ οἰκοδόμοι τῶν ψυχῶν, οἱ χαλκευταὶ τῶν χαρακτήρων, οἱ πλάσται τῶν καρδιῶν, οἱ χειρουργοὶ εἰς τοὺς δρόμους τῶν ἰδανικῶν, οἱ σπορεῖς τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν; Ποῦ γεννᾶται καὶ ἀναπτύσσεται καὶ εὐθύνεται ὁ τρυφερός ψυχικὸς τοῦ παιδίου μίσχος ἂν μὴ ὑπὸ τὴν στέγην τῆς οἰκογενείας, εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ σχολείου καὶ ὑπὸ τοῦ θόλου τοῦ ναοῦ; Πᾶσα ἐδιαφορία διὰ τὴν οἰαγένειαν, πᾶσα πρὸς τὸν διδάσκαλον περιφρόνησις καὶ πᾶσα ἄγνοια τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἱερέως ἀποτελοῦν ἀνά ἓν λάκτισμα κατὰ τοῦ μέλλοντος τοῦ λαοῦ, διότι ἰσοδυναμοῦν πρὸς μίαν ὁμιδικὴν παιδοποισίαν.—τὸ μεγαλύτερον κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἔγκλημα.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὄρισε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὡς τὸ φυσικὸν βασίλειον τῶν παιδίων· αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οὐαὶ εἰς ἐκεί-

νους, οι οποίοι την κλείουν εις τὰς παιδικὰς ψυχὰς. Ἡ ἐγγίζουσα ἐσθρὴ τοῦ Θείου Παιδίου ἄς ἐμψυχώσῃ ὅλους εἰς τὴν περὶ τοῦ ἑλληνοπαιδὸς μέριμναν ὑπὸ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου φορεὺς ἦλθεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ Παιδίον τῆς φάτιης.

Γ. Φ. ΦΕΣΣΟΠΟΥΛΟΥ
Συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΤΗ ΠΡΑΞΕΙ

Ἐξεδόθη ἐσχάτως πολυσέλιδον βιβλίον ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον. Τὸ βιβλίον τοῦτο συνιστῶμεν εἰς πάντα κληρικὸν καὶ χριστιανὸν ν' ἀναγνώσῃ μὲ προσοχὴν πολλήν. Πᾶς ἀμερόληπτος ἀναγνώστης θὰ πεισθῇ ἀκραδάντως ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς οὐ μόνον ἀπέτιχεν ἐν τῇ πράξει ἐν τῇ ἀνθούσῃ ἄλλοτε Ρωσσίᾳ, ἀλλὰ τοῦναντίον, ἀντὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὸν ἐπίγειον Πανάδεισον, ὡς διεκήρυττον *urbi et orbi*, ἔφερε τὴν καταστροφὴν, τὴν ἀθλιότητα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, αὐτὴν τὴν κόλασιν. Πολλοὶ ἐν Ἑλλάδι, μὴ μελετήσαντες τὴν κατάστασιν ἐν Ρωσσίᾳ, φρονοῦν ὅτι κατέλυσε τὴν Τσαρικήν ἀπολυταρχίαν καὶ ἀνύψωσε τὸν ἐργάτην καὶ τοὺς ἀγρότας. Ἄλλ' ἢ μελέτη τοῦ βιβλίου καταρρίπτει τὴν πλάνην αὐτὴν τῶν ἐπιπολαίων καὶ καινοτόμων, διότι παρουσιάζονται ἀντικειμενικῶς τὰ πράγματα καὶ δὴ ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων στατιστικῶν καὶ τῆς ὁμολογίας αὐτῶν τῶν ἐπισήμων Μποσεβίκων, οἵτινες ἐκμεταλλεῦνται τὸν Ρωσικὸν λαὸν πρὸς ἴδιον ὄφελος.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ὁ Ρωσικὸς λαὸς εὐρίσκεται ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει. Ὑπάρχει δὲ ἡ τυραννία τοῦ προλεταριάτου χειροτέρα ἀσύγκριτον ὅσον τῆς Τσαρικῆς ἀπολυταρχίας. «Ὁ ἐργάτης ἐν Ρωσσίᾳ ζῆ ὑπὸ πολλοῖς κακοῖς ὄροις, διέρχεται τὰ ἔτη τῆς κομμουνιστικῆς ἐπικρατήσεως ἐν μεγάλῃ ἀνεχείᾳ καὶ πνίγει τὰς θλίψεις του εἰς τὸ δηλητηριῶδες ποτὸν «βότκα», τὸ ὁποῖον τὸ Κράτος τοῦ πωλεῖ εἰς ὑπέρογκον τιμὴν». Ὁ Ἑρριώ, Σοσιαλιστὴς καὶ πρῶην Προϋπουργὸς εἰς Γαλλίᾳ, γράφει «Οἱ Ρῶσοι ἐργάται δὲν διευθύνουν, ὑπακούουν εἰς μίαν δράκα διανοουμένων».

Ἡ οἰκογένεια ἐν Ρωσσίᾳ διελύθη καὶ εἰσφθάρησαν οἱ Ρῶσοι καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι εἶνε εὐκόλον τὸ διαζύγιον καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἔχει τὴν πολυγαμίαν. Μία γυνὴ ἔγραφεν εἰς Ρωσικὴν ἐφημερίδα «Ἰοβέστια» (ἀριθ. 239 τοῦ 1925): «Συμβαίνει ὥστε εἰς ἀνὴρ νὰ ἔχη εἰκοσάδα γυναικῶν. Ἐζῆσε μίαν ἑβδομάδα μετὰ μᾶς, δύο μετ' ἄλλης καὶ οὕτω καθέξῃς. Τὰ τέκνα μένουν... Οὐδὲν δύνασθε νὰ λάβητε

ἀπὸ τοιοῦτον ἄνδρα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν παιδιῶν, διότι δὲν δύνασθε νὰ τὸν γδάρητε. Καὶ ἰδοὺ τὰ παιδιὰ εἰς τὸν δρόμον»... Ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀγγλων ἐργατῶν λέγει: «Εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος δημιουργηθέντες νέοι ὄροι ἐν Ρωσσίᾳ τείνουν εἰς τὴν ἐξαφάνισιν ἐκείνου τοῦ ὁποῖον καλεῖται κοινῶς «οἰκογενειακὸς βίος».

Ἡ τοιαύτη ἀξιοθρήνητος κατάστασις ἐν Ρωσσίᾳ εἶνε φυσικὴ συνέπεια τῆς ἀθησικείας καὶ ἀπιστίας, ἣν διδάσκουν οἱ Κομμουνισταί. «Ἡ θρησκεία εἶνε ὄπιον διὰ τὸν λαόν, ἔλεγεν ὁ Λενίν. Ἔργον μας θὰ εἶνε ὄχι μόνον νὰ μεταβάλωμεν, ἀλλὰ νὰ καταστρέψωμεν πᾶν εἶδος θρησκείας, πᾶν εἶδος ἠθικῆς». «Ἡ θρησκεία καὶ ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι ἀσυμβίβαστα θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς». Καὶ δὲν διδάσκεται μόνον ἡ ἀθησικεία, ἀλλὰ καὶ καταδιώκεται ἀπηνῶς ἢ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μὲ μῖσος σατανικόν καὶ ὅμως ἐσχάτως ἔγραφε μεγαλόσχημος ἐν Ἀθήναις ἐφημερίς: «Ὁ Κομμουνισμὸς δὲν παίζει κανένα ρόλον, οὔτε εἰς τὴν θρησκείαν, οὔτε εἰς τὴν ἠθικὴν. Ἡ θρησκεία εἶνε ἐλευθέρα εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ μόνον ἐπολεμήθη—καὶ ἐπολεμήθη ἀγρίως πράγματι ὁ κληρὸς τῆς—ἐφ' ὅσον ἀντέδρασεν εἰς τὴν ἐπανάστασιν». Ναί· ἐπολεμήθη ὁ κληρὸς ἀγρίως διότι οἱ Ἑβραῖοι Κομμουνισταί καὶ Μασσῶνοι ἔχουν μῖσος κατὰ τῆς θρησκείας καὶ ὁ ἀθεϊσμός ἐθεσπίσθη ὡς θεσμὸς τοῦ Κράτους. Καὶ διδάσκεται ἡ ἀθεΐα καὶ σατυρίζεται ἡ θρησκεία καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅστις εἶνε ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν. Αὐτὴ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀγγλων ἐργατῶν ἔγραφε: «Ζωηροτάτη προπαγάνδα διεξήχθη εἰς τὸν Τύπον, τὰ Σχολεῖα, τὰς Λέσχας, κατὰ τῆς θρησκείας ἐν γένει καὶ ἰδίως κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας». Κατὰ τὰς Σοβιετικὰς πληροφορίας πλέον τῶν 1200 κληρικῶν ἐθανατώθησαν βρασιανοθέντες. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι πλέον τῶν 5000 κληρικῶν ἐφονεύθησαν, μετὰξὺ τῶν ὁποίων καὶ Ἀρχιερεῖς.

Ἀληθῶς οἱ ἀπαίσιοι οὗτοι καὶ Νερόνιοι διωγμοὶ ἐνισχύουν τοὺς γενναίους χριστιανούς ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ Ὀρθοδοξίᾳ, διὰ τῆς ὁποίας ἐσώθη ἄλλοτε ἡ Ρωσσία ἀπὸ τῆς δουλείας καὶ ἡμᾶς καὶ ἐμεγαλοῦργησεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Εἰ κατὰ τοὺς διωγμούς τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ Χρισμοῦ οἱ διωγμοὶ ἐνίσχυσον τοὺς Χριστιανούς καὶ «τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων ἐγένετο σπέρμα τῶν Χριστιανῶν» κατὰ Τερτυλλιανόν, ὡς θὰ συμβῇ καὶ ἐν Ρωσσίᾳ. Ἡ θρησκεία εἶνε ἔμφυτος ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ. Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία εἶνε ἀκατάλυτος. Οἱ δαίμονες τοῦ Κομμουνισμοῦ δὲν θὰ κατασχύσουν αὐτῆς. Τοῦτο δ' ὁμολογεῖ καὶ ὁ Ἑρριώ,

«'Επί τοῦ τοίχου τῆς Δούμας τὰ Σοβιέτ ἔχουν γράψῃ τὸ περίφημον σύνθημά των: «Ἡ θρησκεία εἶνε ὄπιον διὰ τὸν Λαόν», ἀλλ' ὑπ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν τὸ μικρὸν παρεκκλήσιον Ἰβέροκαγια Τσασόβνια ὅπου ὁ Τσάρος ἔκαμνε προσευχὴν προτοῦ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Κρεμλίνον, δὲν παύει νὰ εἶνε πλήρες κόσμου».

Ἡ κατάστασις ἐν Ρωσίᾳ εἶνε φοβερὰ ἀπο πάσης ἀπόψεως ἢ διαφθορὰ εἶνε ἀφάνταστος. Ἡ ἠθικὴ παραλυσία εἶνε ἀπαισία, ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἀθλιότης εἶνε εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν, ἐν ᾧ οἱ ἄρχηγοὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ ζοῦν ἐν χλιδῇ καὶ πολυτελείᾳ, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν πρεσβευτὴς ἐν Λονδίῳ Κράσιον, πρῶτον μηχανικός, ἀφῆκε περιουσίαν πολλῶν ἑκατομμυρίων ἑκατομμυρίων ρουβλίων. Καὶ ὅμως εὐρίσκονται ὀλίγοι, εὐτυχοῦς, ἐν Ἑλλάδι ἐγκωμιάζοντες τὴν κατάστασιν ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἐδημιουργήθη Κόμμα Κομμουνισμοῦ. Βεβαίως παρασύρονται ἐργάται τινὲς εἰς τὰς πόλεις. Ἄλλ' ἀγνοοῦν ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶνε συντηρητικοί, εὐσεβεῖς καὶ ἔχονται ἀπρὶξ τῶν πατριῶν. Εἰς τοὺς ὀλίγους τούτους ἐργάτας συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λαμπροῦ τούτου βιβλίου τοῦ κ. Φεσσοπούλου, τὸ ὁποῖον ἐξετάζει τὸν Κομμουνισμὸν ἀντικειμενικῶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων πληροφοριῶν καὶ στατιστικῶν τῆς ἐν Ρωσίᾳ καταστάσεως. Φρονῶ δὲ ὅτι καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος, ἀντὶ τῶν ἐγκυκλίων, νὰ συστήσῃ θεομῶς τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τοὺς ἐργάτας, οἵτινες ἐδηλητηριάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἀπαισίου Κομμουνισμοῦ. Ἡ Ἐκκλησία, ἥτις διάκειται συμπαθῶς πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐργάτας, πρέπει νὰ διδάσῃ τὴν ἀλήθειαν, σώζουσαν τὰ ἔθνη, καὶ νὰ καυτηριάσῃ τοὺς ἐμμεταλλευτὰς τῶν ἐργατῶν.

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (Συνοδινός)

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἁ. Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθε δις κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις, διέκοψε δ' ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τὰς ἐργασίας αὐτῆς.

— Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τὴν παρελθούσαν Δευτέραν διεξήχθη καὶ πάλιν μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἐν Πειραιεῖ, ἐν πρωτοφανεῖ συναγεμῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν οὐχὶ μόνον ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν χωρίων τῆς Μεγαρίδος καὶ τῆς Ἀττικῆς, ὡς καὶ τῆς Σαλαμίνος. Ἀπὸ τῆς παρεμονῆς μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς ἑορτῆς πυκνὰ κύματα εὐσεβοῦς λαοῦ παρήλασαν ἐν εὐλαβείᾳ,

πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ Ἁγίου, τὴν δὲ περιφορὰν αὐτῆς μετὰ μεσημβρίαν ἀνά τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς παρηκολούθησαν ἑκατοντάδες χιλιάδες λαοῦ. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εισηγήθη εἰς τὸν Ἀἴμιον Πειραιῶς ὅπως διοργανώσῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως κατὰ τρόπον δυνάμενον ἰδίως νὰ διευκολύνη τὴν προσέλευσιν προσκυνητῶν ἐκ τῶν χωρίων, καὶ νὰ προσδώσῃ μείζονα λαμπρότητα εἰς αὐτήν. Ὁ Ἀἴμιος ἀπεδέχθη προθύμως τὴν εἰσήγησιν ταύτην καὶ ἀπεφάσισεν ὅπως ἀμέσως προβῇ εἰς σχετικὴν μελέτην.

— Παράτηρηθέντος ὅτι προεφερόμενοι ἐν τῷ κόσμῳ μοναχοὶ τινες, ἰδίως Ἀγιορείται, κείρονσι μοναχὰς μὴ ἀνηκούσας εἰς Μονὰς ἀνεγνωρισμένας καὶ ἄνευ τῶν νομίμων διατυπώσεων, ἐξουλοουθούσας, δὲ νὰ ζῶσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ Ἁ. Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν, ὅπως δι' Ἐγκυκλίου αὐτῆς γνωρίσῃ πρὸς τοὺς Ἱεράρχας ὅτι δὲν δύνανται ν' ἀναγνωρίζωνται ἀποκάρσεις μοναχῶν, μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς Μονὴν τινα, μὴ ὑποστασῶν τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν καὶ μὴ τηρηθειῶν ἐν γένει τῶν κανονικῶν καὶ νομίμων διατυπώσεων.

— Προτάσει τοῦ Μακ. Προέδρου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως συνεχισθῇ ὁ ἔρανος ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Παλαιστίνης, ἐκδοθῇ δὲ καὶ σχετικὴ Ἐγκύκλιος. Τὸ συλλεγησόμενον ποσὸν θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ὁρισμένου προσκυνηματος.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅπως ζητηθῇ ἡ κατάργησις τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διατάγματος περὶ Προπαρασκευαστικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους.

— Διὰ τοῦ ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιευομένου γραμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων εὐχαριστεῖ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ 643 9) ἰεροῶν Ἀγγλίας ἐξ ἐράνων τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 6 Νοβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 213 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς κεινῆς τῆς ὁταμήνου ἀργίας τῆς ἐπιβληθείσης ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Λικαστηρίου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος εἰς τὸν ἱερέα Ἀπότολον Μαργαρίτουλον ἐφημέριον Γκουσκουνάρ τῆς ὡς ἄνω Ἱερ. Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 2 Νοβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους κατα-

χωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 213 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Κυθήρων ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς τριμῆνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας εἰς τὸν ἱερέα Γεώργιον Κασιμάτην, ἐφημέριον τοῦ χωρίου Φριλιγκιάνικα τῆς ὡς εἴρηται ἱερ. Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 2 Νοβρίου ἐν. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 15 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς τριμῆνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας εἰς τὸν ἱερέα Νικόλαον Θέον, ἐφημέριον Καστανιάς, τῆς διαληφθείσης Ἱερῶς Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 6 Νοεμβρίου ἐν. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 213 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς τῆς ἐπιβληθείσης ὑπὸ τῆς Ἱερῶς Συνόδου τῷ ἱερεὶ Γεωργίῳ Κούκῃ ἐφημερίῳ Ἁγίου Βλασίου τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 17 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 194 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Μαντινείας ἐπιβληθείσης ποινῆς τοῦ ἑξαμῆνου σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐν τῇ Ἱερῶ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος (Αἰγίνης) εἰς τὴν Μοναχὴν Εὐγενίαν Γιαννίτσου, ἀδελφὴν τῆς Ἱερῶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Καλτεζῶν τῆς ὡς εἴρηται Ἱερ. Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 15 Ὀκτωβρίου ἐν. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 192 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 783 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαντινείας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς τριμῆνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας εἰς τὸν ἱερέα Παναγιώτην Σινόπουλον ἐφημέριον τοῦ ἐν Τριπόλει Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 15 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 192 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 713 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαντινείας ἐπιβληθεῖσα

ποινὴ τῆς πενταμῆνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας εἰς τὸν ἱερέα Ἰωάννην Γετίμην ἐφημέριον τοῦ ἐν Τριπόλει Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 15 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 192 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 672 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἑξαμῆνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας εἰς τὸν ἱερέα Γεώργιον Ντιναπόγιαν ἐφημέριον Βασιλεμιστοῦ τῆς ὡς εἴρηται Ἱερῶς Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 15 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 192 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Δημητριάδος ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἑξαμῆνου ἀργίας εἰς τοὺς ἱερεῖς Εὐστάθιον Συκᾶν καὶ Εὐδῆτάδιον Λύτραν, ἐφημέριους τῆς Κοινότητος Γούρα τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἱερῶς Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 15 Ὀκτωβρίου ἐν. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 192 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἑξαμῆνου ἀργίας εἰς τὸν ἱερέα Δημήτριον Λιλὴν ἐφημέριον τοῦ ἐν Λίμνῃ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς τῆς ὡς εἴρηται Ἱερ. Μητροπόλεως.

— Εἰς τὸν ἀντιπροσωπεύσαντα τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ Γενικῇ Συνελεύσει τοῦ πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Ἀρχ. Προκόπιον Καλλιωντζίην ἀνετέθη ὑπ' αὐτοῦ ἡ προεδρεία τοῦ θρησκευτικοῦ τμήματος ἐπὶ τοῦ προσεχοῦς ἑορτασμοῦ τῆς «Ἑβδομάδος τοῦ Παιδιοῦ».

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐν Καρδίττῃ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφανείων κ. Ἰεζεκιὴλ μεταβὰς εἰς τὴν Λαϊκὴν Σχολὴν περὶ ὥραν 7 ἑσπερινὴν ἐδίδαξεν εἰς τὸ πρῶτον τμήμα περὶ τῶν καθηκόντων τῶν παιδῶν πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τοὺς Γονεῖς καὶ τοὺς Διδασκάλους τῶν, ἐνώπιον 80 μαθητῶν.

— Τὸ ἐπόμενον φύλλον τῆς «Ἐκκλησίας» ἐκδοθήσεται διπλοῦν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ σεβ. μητροπ. Ρόδου Ἀπόστολος μετὰ τὴν κατ' αὐτοῦ γνωστὴν ἀπόπειραν ὑπέβαλεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ἡ Μεγ. Ἐκκλησία οὐ

μόνον δὲν ἐδέχθη αὐτήν, ἀλλὰ καὶ ἐξέφρασε τῷ μητροπολίτῃ τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς, προέτρεψε δ' αὐτὸν ὅπως ἐμμένῃ ἐν ἡ ἐτάχθη θέσει.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀλεξανδρείας ληφθὲν ἐνταῦθα εἰς τὸν τύπον τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὸν πρὸ δεκαεταμῆνου ἐκλεγέντα Πατριάρχην, Μελέτιον ὑπογράφεντος τοῦ διατάγματος τῆς ἀναγνωρίσεως. Οὕτω τίθεται τέρμα εἰς τὴν ἐπὶ τοσοῦτο παραταθεῖσαν ἐκκρεμότητα, ἧς ἐδέσμευεν ὀπωσδήποτε τὴν ἐλευθέραν ἐν νομιμότητι δρασίαν τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ Κράτει καὶ συνεῖχε τὰς ψυχὰς τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ὀρθοδόξου πληρώματος. Οἱ ὄροι, ὑφ' οἷς συνετελέσθη ἡ ἀναγνώρισις, συναφῆς πρὸς τὴν στάσιν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὀρθοδόξων Σύρων, ἧς ἐγνώσκειτο ὑπὸ τὸν χαρακτηρισμὸν «ζήτημα τῶν Σύρων», θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν καιρῷ ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» ἡμᾶς ὡς ἠθέλον ἐγκύρως γνωσθῆ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δημητρίου Π. Πασχάλη, Ἄνδριοι Ἱεράρχαι : Κωνσταντῖνος Δ. Καλογεράς μητροπολίτης Προύσης 1801—1870. Ἀθήναι 1927.

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Ἀριθ. Πρωτ. 2114

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1927

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν μοναχὸν Χαρίτωνα Πανουτσόπουλον
(Ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις Αὐτῆς τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου 1928, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ καὶ ὥρᾳ 9ῃ π.μ., ἵνα δικασθῆς ὡς ματηγορούμενος ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀσελγείας.

Προσπεπληθούμεν δέ σοι, ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὡς ἄνω οὐρισθείσῃ ἡμέρᾳ θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος

Ὁ Α. Γραμματεὺς Ἀρχιμ. Γερμανὸς Ρουμπάνης

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Ἀριθ. Πρωτ. 2115

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1927

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἱεροδιάκονον Εὐγένιον Ἠλιόπουλον
(Ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις Αὐτῆς τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1928, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ καὶ ὥρᾳ 9ῃ π.μ., ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ.

Προσπεπληθούμεν δέ σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὡς ἄνω οὐρισθείσῃ ἡμέρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος

Ὁ Α. Γραμματεὺς Ἀρχιμ. Γερμανὸς Ρουμπάνης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Διὰ τὴν πρόσληψιν ἐνὸς Γραφέως παρὰ τῇ Ἱεραῇ Συνόδῳ προκηρύσσεται διαγωνισμὸς, ἐνεργηθησόμενος τῇ 21 Ἰανουαρίου 1928.

Καλοῦνται δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ υποβάλωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν ἐγκαίρως.

Ὁ προσληφθησόμενος Γραφεὺς δέον νὰ ἔχη τὸ ἐξῆς προσόντα :

1) Νὰ εἶναι ἀγαμος Κληρικός.

2) Νὰ φέρῃ πτυχίον Γυμνασίου.

3) Νὰ ἔχη ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν.

4) Νὰ γνωρίζῃ δακτυλογραφίαν καί, εἰ δυνατόν, στενογραφίαν, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει γὰ μίθῃ ὑποχρεωτικῶς ταύτην ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱεραῆς Συνόδου)

ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΙ

Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Στεφανίῳ Ἱεραῆς Μονῆς ὁ Ἅγιος Δημήτριος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 18ην τρ. μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρινὴν ἐν Χιλιομοδίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κλεωνῶν ἢ ἐκποιήσις τῶν ἀγρῶν Ταξιάρχης (ἄγριον καὶ ἡμερον) ἄνω καὶ κάτω μανικουδῆς ἕως Καφαντάρη, ὅς εἶναι τὰ δρῖα αὐτῶν, ἐκ στρεμμάτων 55 περίπου συμφώνως τοῖς ὄροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 119 1—12—27 διακηρύξεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γινώσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱεραῇ Μονῇ Στεφανίου τῇ 1 Δεβρίου 1927

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Φωκίδος προκηρύσσει ὅτι ἀπὸ τῆς ὥρας 10 π.μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 29 Δεκεμβρίου 1927 ἐν τοῖς ἐν Ἀμφίσσῃ γραφείοις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φωκίδος ἐνεργηθήσεται ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 42164 ε.ἔ. διαταγῆς τοῦ προϊσταμένου Ὑπουργείου ἐγκριθεῖσα μειοδοτικὴ δι' ἐνσφρογίστων προσφορῶν δημοπρασία πρὸς ἀνάδειξιν ἐργελάβδου τῆς ἐν μέρει τοιχοποιίας τοῦ ἐν Σερνικακίου Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος» με ἐγγύησιν δραχ. 11.250 εἰς χρήματα προῖπολογισθέντος τοῦ συντελεσθησομένου τμήματος εἰς Δρχ. 225.000 τοῦ φακέλλου μελέτης ἐδρισκομένου παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει πρὸς γινώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἐάν τότε δὲν παρουσιασθῇ μειοδότης ἐπαναληφθήσεται αὐτόθι ἡ δημοπρασία τὴν 24 Ἰανουαρίου 1928 ὥρα 10—12 π.μ.

Ἐν Ἀμφίσσῃ τῇ 24 Νοεμβρίου 1927.

Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερ. Στ. Μ. Μακρυρράχης διακηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως ὁ ἐν τῇ Σοκιά ὑδρόμυλος αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται κατὰ τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3—6 π.μ. ἐν τῷ ἐν Κολινδρῷ Μετοχίῳ τῆς Μονῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Κολινδρῶ. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γινώσιν τῶν ὄρων τῆς ἐνοικιάσεως προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος Κολινδρῶ ἔνθα οὗτοί εἰσι κατατεθειμένοι.

Ἐν τῇ Ἱ. Σ. Μ. Μακρυρράχης νῆ 1 Δεκεμβρίου 1927

Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 38, Ἀθήναι